

AUSTRALISKA NYA ZEELÄNDSKA VÄNSKAPSFÖRENINGEN ☆ WWW.AUSTRALIEN-NYAZEELAND.SE

UNDER

NR 1 / 2017

PREMIÄR FÖR VISIT PACIFIC

*Sveriges första resemässa
om Australien, Nya Zeeland
och Söderhavet*

ADELAIDE

– Huvudstad i Sydaustralien

AKERSTEN

*– i Västergötland och
på Nya Zeeland*

KARIN LINDBERG

vann årets artikeltävling

*Stewart Island – en ö med många leder / Nio vackra vandringsleder på Nya Zeeland / Simma med valhajar
Spännande möten i skymning och natt / Träff med Australiens ambassadör och Aussies in Sweden*

Besök VÄNSKAPSFÖRENINGENS HEMSIDA

På hemsidan hittar du senaste nytt om evenemang, nyheter, medlemsförmåner och tips. Du kan läsa artiklar, reseskildringar och få information om working holiday, visum mm.

WWW.AUSTRALIEN-NYAZEELAND.SE

AUSTRALIA
NEW ZEALAND
FRIENDSHIP SOCIETY OF SWEDEN

Bli medlem

I AUSTRALISKA NYA ZEELÄNSKA
VÄNSKAPSFÖRENINGEN

Medlemsavgift 200:- kalenderår. Förutom vår medlemstidning erhåller du en mängd rabatter hos företag och föreningar som vi samarbetar med. Att bli medlem utvecklar och lönar sig! Inbetalning till PlusGiro konto 54 81 31-2. Uppge namn, ev. medlemsnummer och e-postadress.

I slutet av september medverkade jag på den nya resemässan Visit Pacific som ägde rum i Malmö. Ett välkommet och inspirerande nytilskott för alla oss som håller Australien, Nya Zeeland och Söderhavet varmt om hjärtat. Ni kan läsa mer om detta längre fram i tidningen. Det har tisslats och tasslats under en lång tid men nu är det äntligen officiellt, Midnight Oil, ett av Australiens största band genom tiderna återförenas och kommer till Sverige den 1 juli. Det blir även konserter i Oslo och Köpenhamn. Oslo ligger geografiskt närmast för mig så det är till den konserten jag har biljetter inköpta. Inför det här numret av Down Under har vi även träffat Australiens nya ambassadör på nätverksträffen Aussies in Sweden. Vi har utsett vinnaren i 2016 års artikeltävling, grattis till Karin Lindberg som skrev "Tongariro Alpine Crossing – Vandring i en hobbits fotspår". Ni kan även läsa om bland annat Dampier Peninsula - Cape Leveque, Stewart Island, Simma med valhajar, Akersten - i Västergötland och på Nya Zeeland. Det är nytt år 2017 och vi hoppas att ni vill vara med oss som medlemmar även i år. Vi kommer som vanligt att komma ut med fyra nummer av Down Under. Vi kommer även att resa runt och föreläsa och förhoppningsvis träffa er medlemmar.

Följ oss gärna på Facebook och via vår hemsida så att ni är uppdaterade gällande evenemang med mera som vi är med och arrangerar eller deltar i.

Lars Wallin
Chefredaktör

Adelaide – Huvudstad i Sydaustralien 5

Visit Pacific 12

Akersten - i Västergötland och på Nya Zeeland 7

INNEHÅLL

4 ORDFÖRANDEN HAR ORDET

TRÄFF MED AUSTRALIENS
AMBASSADÖR OCH
AUSSIES IN SWEDEN 16

9 STEWART ISLAND
– EN Ö MED MÅNGA LEDER

NYHETER 17

10 NIO VACKRA VANDRINGSLEDER
PÅ NYA ZEELAND

SIMMA MED VALHAJAR 18

14 SPÄNNANDE MÖTEN
I SKYMNING OCH NATT

BLI MEDLEM 19

DOWN UNDER

c/o Erwin Apitzsch
Nordmannavägen 4
224 75 Lund

ISSN 2001-1121

www.australien-nyazeeland.se

REDAKTION

Chefredaktör: Lars Wallin
lars.wallin@australien-nyazeeland.se
+46 73 7544 020

Ansvarig utgivare: Erwin Apitzsch
erwin.apitzsch@australien-nyazeeland.se
+46 70 8144 865

Annonsering: Tomas Eisner
tomas.eisner@australien-nyazeeland.se
+46 8 458 05 57

Layout: Elisa Heleä

Framsida: Akersten
Foto: Beata Akersten

Redaktionen delar ej nödvändigtvis
åsikter som framförs i artiklar.

ORDFÖRANDEN

Erwin Apitzsch har ordet

Efter fem år var det dags igen, en resa till Australien. Den här gången till två nya delstater, South Australia och Tasmanien. Resan gjorde jag tillsammans med mina två yngsta barn, som studerar, och därför valde vi tre veckor över jul och nyår. Flygresan var lång, men inte i närheten av världens längsta reguljära passagerarflyg. Den resan är nämligen 14 530 kilometer, flygs av Qatar Airways, startar i Doha, Qatar och slutar i Auckland, Nya Zeeland. Flygtiden är 16 timmar och 20 minuter, med andra ord drygt två arbetsdagar.

Vi reste alltså till Australien, till skillnad från den portugisiska författaren Fernando Pessoa, som avslutade en dikt med raden "Du kan vara lycklig i Australien, så länge du inte åker dit". Den tyske poeten Jan Wagner tog fasta på detta och gav ut en diktsamling med titeln "Australien", utan att ha varit där. Han blev efter publiceringen inbjuden till Australien och skrev, som ett resultat av resan dit, en dikt om koalor – vad annars? Att hemma i fåtöljen läsa om exotiska platser i världen är spännande och inspirerande, men ingenting går upp mot att göra resan i verkligheten med allt vad det innebär av möten med människor, natur och kultur!

En oförglömlig resa till Australien gjorde också popgruppen Abba under sin tretton dagar långa turné 1977. De möttes av tusentals fans vid ankomsten till Sydneys flygplats och överväldigades av det entusiastiska mottagandet. Vid besöket i Melbourne fick gruppens planerade limousinefärd, på grund av trängseln, ersättas med att de vinkade till publiken från en balkong i stadshuset. Abba är fortfarande populära och 40-årsjubiléet uppmärksammades i ett inslag i tv-kanalen ABC 24. Den svenska ambassaden i Australien uppmärksammar också jubiléet i samarbete med National Film and Sound Archive i Canberra och Abba-museet i Stockholm. I mars kommer Lasse Hallströms film "Abba: The movie", som just handlar om turnén för 40 år sedan, att visas.

Medan vi är inne på kultur kan jag berätta att vi en regnig dag i Melbourne passade på att se filmen "Lion" om en femårig pojke som kom bort från sin familj. Han blev instängd på ett tåg och hamnade i Calcutta, 1 600 kilometer från hemmet och blir placerad på ett statligt

barnhem. Så småningom blir han adopterad av ett par i Hobart, där han växer upp. Under sina universitetsstudier i Melbourne träffar han studiekamrater med indisk bakgrund och börjar söka efter sin familj på nätet. Efter idogt sökande hittar han sin ursprungliga hemstad, som han besöker, men skickar ett meddelande till sina adoptivföräldrar i Tasmanien: "Det är ändå ni som jag betraktar som mina föräldrar". Filmen är mycket känslösam och det kändes lite extra att se den just i Melbourne efter att precis ha kommit från Tasmanien.

I februari drabbades New South Wales av en värmebölja med rekordtemperaturer på över 45 grader på flera håll i Sydneyområdet. Värmeböljan ledde till uppmaningar om att begränsa elanvändningen och att spara på luftkonditioneringen. Rekommendationen var att inte sänka inomhustemperaturen till lägre än 26 grader. Högre temperaturer leder till sömnsvårigheter. Temperaturhöjningen leder också till ökad risk för skogsbränder, men som tur är har detta inte inträffat i någon större skala. En annan effekt är att de höga vattentemperaturerna har orsakat den hittills värsta korallblekningen i Stora barriärrevet. På de värst utsatta områdena i den norra delen har två tredjedelar av korallerna dött. Även de mest motståndskraftiga korallerna har bleknat och dött på grund av den extrema situationen. Detta har medfört att Australien satsar 1,3 miljarder australiska dollar, ungefär 8,9 miljarder kronor, de närmaste fem åren för att förbättra vattenkvaliteten och därmed förutsättningarna för att korallerna ska klara sig bättre.

I en förort till Launceston på Tasmanien hände något mycket ovanligt. En australisk pälsäl tog sig upp på en parkerad bil och hoppade sedan vidare till nästa bil. Denna manöver utfördes genom att glida ned på den första bilens baksida och hoppa upp på den andra bilens motorhuv. Allmänheten reagerade med förvåning, men en biologisk expert menade att det, med tanke på det stora antalet pälsälar i Tasmanien, inte är så ovanligt att hitta pälsälar på ovanliga ställen. Hur det slutade? Jo, sälen sövdes och transporterades bort. Vi hade lämnat Launceston några dagar tidigare, så vi blev inte vittne till händelsen, men på vår vandring i Freycinet nationalpark i östra Tasmanien fick vi på nära håll se några kängurur i skogen. ★

ADELAIDE

– Huvudstad i Sydafrika

Text: Erwin Apitzsch - Foto: Cecilia och Henrik Apitzsch

Efter 15 841 kilometer och 18 timmar och 31 minuter i luften från Köpenhamn, landade vi i Adelaide, efter ett kort flygplansbyte i Dubai, på kvällen den 19 december förra året. Resan med Emirates moderna flygplan Airbus A380 fungerade perfekt. Vi tog en taxi till det förbokade Esplanade Hotel i Brighton, en förstad till Adelaide, och halv elva var vi äntligen framme. Hotellet, som ligger alldeles vid stranden, är ganska omodernt men helt funktionellt och billigare än vad vandrarhemmet hade kostat. Det kan absolut rekommenderas för dem som inte har anspråk på alltför stor bekvämlighet. Vårt trebäddsrum var utrustat med kaffemaskin, nescafé och kylskåp, vilket vi uppskattade. Efter den långa resan var det skönt att avsluta dagen med en löptur längs stranden i behaglig temperatur och mörker.

Den första dagen i Adelaide tog vi bussen till centrum (40 minuter), besökte turistbyrån och fick tips om en gratis bussrundtur "Hop-on-Hop-off". Den hoppade vi på och steg av vid Botanic Garden, som täcker en yta

på 20 hektar. I Botanic Garden finns konstgjorda sjöar och i Bicentennial Conservatory har en tropisk regnskogsmiljö återskapats. Där gick vi runt i strålende väder och tittade på träd, blommor och annan växtlighet. Det var skönt att bara strosa omkring och njuta av solen igen efter hösten i Sverige. Stadskärnan i Adelaide är planerad enligt ett ruttmönster och omges av breda boulevarder och fina parker, vilket gör det lätt att utforska staden till fots. Vi flanerade i centrum, bland annat på den livliga gatan Rundle Mall och imponerades av varuutbudet på Central Market. Den centrala delen är ganska koncentrerad med flera höga skyskrapar och Victoria Square som stadens geografiska medelpunkt. Men det bestående intrycket av staden är det oerhört stora området som är bebyggt med enplansvillor innan man kommer till centrum.

När vi skulle tillbaka till hotellet gjorde vi ett misstag. Såg namnet "Jetty Road", hållplatsen där vi skulle stiga av, på en turlista och tog spårvagnen

dit. Efter 35 minuter kom vi till Jetty Road i Blenelg, och kände oss minst sagt vilsna. Vi gick ut på piren för att orientera oss och frågade några gentleman om vägen till vårt hotell. Till slut kom de fram till att vi var fem kilometer från vår destination. Tja, det var fint väder och fin utsikt längs stranden, så vi gick hela vägen. Sedan fick vi lära oss att Jetty Road finns i alla städer och större samhällen. Senare under vår resa kunde vi konstatera att Elizabeth Street också är ett gatunamn som förekommer överallt.

Den andra dagen tog vi tunnelbanan till järnvägsstationen (24 min) och vidare med buss mot bergen. Vi vandrade först på Centre Walk och hade en fin utsikt över staden, men så småningom hamnade vi på en asfalterad väg och visste inte var vi var. Ledmarkeringen var inte den bästa, men så är det på andra håll i världen också. Vi fick hjälp med vägvalet av några andra vandrare och efter några kilometer kom vi till Gully Water Falls. Inget direkt imponerande vattenfall, men kul att hitta dit. Sedan fortsatte vi 5,5 kilometer till Lofty Mountain, vars högsta topp ligger 727 meter över havet, och med en underbar utsikt över Adelaide. Restaurangen hade stängt för dagen, men det blev i alla fall en glass och lite kunskapsinhämtning vid informationscentret. En härlig dag i vildmarken och en skön kontrast till miljonstadens brus.

Den tredje dagen var det dags att åka vidare. På förmiddagen hann vi med en skön och avkopplande promenad längs stranden och slogs av den stora mängden hundar som rastades där. En populär sysselsättning för hundarna var att jaga efter bollar som husse eller matte kastade ut i havet, påfallande ofta med hjälp av ett slungredskap. Om man inte vill gå i sanden kan man gå längs en asfalterad väg och, när andan faller på, sätta sig på en av de många bänkarna med utsikt över stranden och havet. Stranden utnyttjades mest för promenader och hundrastning, medan de solbadande var väldigt få.

Om man ska summera de tre dagarna i Adelaide så var vi mycket nöjda med hotellet och dess läge nära stranden. Att det tog en dryg halvtimme att ta sig till centrum kändes inte som en belastning. Tvärtom, det var skönt att komma tillbaka till den lugna och rofyllda atmosfären i förstaden. Vi fick vara med om stadsliv och vildmark och det vi har sparat till nästa gång är besök på Kangaroo Island, som har många nationalparker och utgör en fristad för en mängd djur och fåglar. En båttur på Murray River, Australiens största flod, liksom vinanläggningarna i regionen Barossa Valley, är andra resmål. ★

AKERSTEN

- i Västergötland och på Nya Zeeland

Text & Foto: Beata Akersten

För vår del började pensionärlivet med en spännande tremånadersresa med start i oktober 2010. Chile, Peru och Argentina med fantastiska upplevelser, följt av Nya Zeeland med biltur på Nordön och Sydön. Vi hade planerat vår resa ihop med min man Per-Anders' syster och svåger, Brittmarie och Axel, som är vana och entusiastiska resenärer.

Hösten 1957 flyttade den nyutnämnde kyrkoherden Torgny Akersten med familj in i Björsätters prästgård nära Mariestad. Sonen Per-Anders såg till att jag fick samma efternamn 11 år senare. Efternamnet hade Torgny tagit

när han gick på Fjellstedtska skolan i Uppsala, för Johansson fanns det gott om. Själv funderade jag på namnet, var det manne från latinet eller var det norskt. Ack nej, bättre upp, det var från Västergötland, där kallar man en åker för "aker" på många håll.

En gammal lantbrukare citeras "tänk va akersten jag har plockat i min dag". Förr i tiden, efter plöjning eller harvning låg det en massa stenar i jordytan. Dessa skulle plockas bort för att inte skada lien eller slättermaskinen när det var dags för skörd. Själv har jag i modern tid också plockat småsten, akersten, för att inte skada nutidens påkostade maskiner av större format. Stenmurar och odlingsrösen påminner om denna flit.

Vi visste att familjerna Akersten var ensamma i Sverige om detta namn. MEN när Per-Anders' storasyster Anna-Greta med make Evert gjorde en resa till Nya Zeeland, fann de till sin förvåning att "Akersten Bay" fanns på

Sydöns karta. Akersten – nej det handlade inte om någon okänd släkting, utan en i Nelson välkänd person, William Akersten. William föddes 1825 i London, där fadern arbetade med skeppshandel. Deras efternamns historia känner jag inte till, men det finns åtskilligt skrivet om den unge självärde William, som bara hade tre års skolgång som bas. Han gjorde många resor "down under" och deltog i den första "Hobart Regatta" 1838. William gifte sig och flyttade med sin unga familj till Melbourne, men värmen där fick dem att flytta till Nelson efter en kort tid. Rätt plats för denne energiske man. Förutom skeppshandel var han med i frivilligbrandkåren, var politiskt engagerad, fick förtroendeposter, köpte land, kolgruvor, blev bankrutt men kom igen. Dog i stroke 1905 efter ett liv fullt av äventyr med olika utmaningar. Själv har jag fått förfrågningar från USA på Facebook om vi är släkt.

Nu börjar vår egen resa mot spännande mål: Landade i Auckland, Nordön. Upp i luften igen, men bara 220 meter i Sky Tower, ner igen till Auckland War Memorial Museum för att få Nya Zeelands historia. Vidare till Rotorua, ett av Nordöns populäraste turistmål, med alla dess bubblande gyltjepölar och ångande dofter. Champagnepoolen dröjde vi oss gärna kvar vid. Till Wellington, huvudstaden, med besök i Botaniska trädgården med alla rosor och krukväxter.

Efter tio dagar på Nordön väntade Sydön och färjan till Picton. Vi börjar närma oss Nelson. Jomän, vi hittade Akersten Street, skrytfotografering. Akersten Gate fanns också.

Akersten Bay ligger i Abel Tasman National Park, NZ:s minsta nationalpark med en yta på 225 km². Här börjar äventyret. Vi tog färjan från Kaitieri och efter en tretimmars tur, i vacker natur och med lunchpaket, blev vi strandsatta vid Anchorage. Där vidtog en 11 kilometer lång promenad längs vandringsleden. Kuperat och många stopp för fotografering. Till slut nådde vi bukten med skylten "Akersten Bay". Naturligtvis måste det fotograferas vid informationsskylten och sedan ett dopp i bukten, svalt men ett måste.

Många fler platser hann vi med på Sydön. Passerade sörjande Greymouth, där många nyligen förolyckats i gruvolycka. Vackra Hokitika, där dekorativa Belted Galloway (svarta kor, vit maggördel) väckte vår nyfikenhet. En lugn promenad vid Fox Glacier och ett, på grund av många sandflugor, hastigt besök i Haast. Queenstown – dock utan bungyjump. Toppenboende i

Te Anau innan vi tog vägen till Milford Sound, som kantades av lupiner och ginst, blockerades av långsamtgående kor, gav en skymt av "mirror lakes". Milford Sound - en oförglömlig upplevelse och under båtturen såg vi snöklädda berg, forsande smältvatten och lata sälar på klipporna i fjorden. Stopp i Dunedin och besök på sevärd järnvägsstation. Regn för första gången på vår resa, just då vi besökte de berömda Moeraki Boulders (svarta stenklott), gav oss onekligen en blöt strandpromenad. Sista stoppet på Sydön blev Christchurch, med spår av tidigare jordbävningar. Några månader efter det att vi lämnat staden var det åter dags. Katedralen i Christchurch, där vi gått de 134 trappstegen upp i tornet, blev denna gång svårt skadad. Våra tankar går i skrivande stund till det återigen jordbävningsdrabbade Christchurch och Wellington och även Kaikoura, som också drabbades nyligen. Därifrån har vi dock bara trevliga minnen, bland annat från en tidig båttur för att få se albatrosser och många andra fåglar.

Från sköna gröna Nya Zeeland med massor med bildbevis för vi till Australien för att fira jul med vår dotter med familj än en gång. ★

STEWART ISLAND

– en ö med många leder

Text & Foto: Birgitta Eriksson

Några änder som sakta lunkar över vägen är bland det första vi möter när vi klivit av färjan i Stewart Islands huvudort Oban. Det känns lugnt och tryggt efter en minst sagt studsig färd över Foveauxundet med katamaranfärjan från Bluff. Egentligen visste vi ingenting om Stewart Island när vi klev iland. Besöket där var en del i vårt utforskande av Sydöns sydligaste delar. Men nu har vi fått fina minnen av ön där det lär bo cirka 400 personer permanent.

Oban i Halfmoon Bay är Stewart Islands huvudort. Där finns hotellet South Sea Hotel, puben, supermarket, museum, kyrka, souvenirbutiker, färjeterminalen, "biograf" (Bunkhouse Theatre), taxi (Tuk Tuk), biluthyrning, fotmassage och polisstation. Vill man äta ute kan man välja mellan hotellets restaurang, franska crepperiet, Church Hill Restaurant & Oyster Bar (om man orkar upp för backen) och Fish and chips-baren. Kaffe kan man också köpa i supermarket. Vill man bara vila benen och samtidigt få lite information kan man besöka Rakiura National Park Visitor Centre och titta på filmer om djuren och naturen på ön/öarna. Allt är skönt överblickbart och inom gångavstånd.

Många leder att välja bland

Gång, eller rättare sagt vandring, tycks för övrigt vara den vanligaste säsättnings för besökare på Stewart Island. Det finns ett stort antal kortare vandringsleder med Oban som utgångspunkt. Allt från backarna upp till Observation Rock som man klarar på cirka 30 minuter från centrum till Maori Beach som tar 6 – 7 timmar. Vi valde Horseshoe Bay-leden som gick

längs havet från Bragg Bay via Dead Man Beach till Horseshoe Bay. Stora delar omgivna av regnskogens växtlighet. Från Horseshoe Bay kan man välja att gå samma väg tillbaka eller att gå den något tråkigare Horseshoe Bay Road. Vi gick landsvägen tillbaka och då tog turen cirka 4 timmar. Av klädsel och utrustning gissade vi dock att många både äldre och yngre väljer att göra längre turer. Bland öns vandringsleder finns allt från 3-dagarssturen Rakiura Track Great Walk till en tur som tar elva dagar, Northwest Circuit Track. De som gör sådana turer kan troligen ha behov av fotmassage efteråt.

Även om vi bara var på ön några dagar kände vi oss på något sätt hemmastadda. Vi började känna igen och heja på personer på gatan och på matställen. Lite bidrog det kanske till att vi på söndagskvällen satt på puben och deltog i den pub-quiz som tydligen hölls varje söndagskväll. De flesta frågorna gick vi bet på, men i historia och geografi fick vi några rätt. Härlig stämning och många glada skratt. När vi dessutom såg ett postfack (för tidningar) med vårt efternamn (Eriksson) i supermarket tänkte vi att vi hittat hem. Men det finns ju många Eriksson runt om i världen.

Förutom vandring är det naturen och dess djurliv, framför allt fåglar, som lockar besökare på Stewart Island. Allt ifrån nationalfågeln kiwi till tui, bellbird och kaka. Vi bodde mitt i fågellivet och kunde på nära håll njuta av en hel del olika fågelarter. Att vi dessutom fick se kiwi i sin naturliga miljö under en nattlig tur gjorde förstas vistelsen på Stewart Island extra minnesvärd. ★

9

vackra vandringsleder

För många av oss är Nya Zeeland synonymt med en gästvänlig befolkning och en fantastisk natur som bland annat är känd från filmerna Sagan om Ringen och Hobbitfilmerna.

Är du typen som älskar att vara ute i naturen så bjuder landet på en lång rad olika vandringsleder av varierande svårighetsgrad och längd. "Tramping" är Nya Zeelands ord för vandring som vanligtvis innebär promenader genom bush i flera dagar med bara en ryggskäck på ryggen, något som så gott som alla nyzeeländare har erfarenhet av sedan tidiga barnsben. Det kvittar vem man pratar med så har de flesta erfarenhet av vandringar i de många nationalparker som finns på både Nord- och Sydön. Tramping eller bushwalks blev populärt i början av 1920-talet och det är närmast en "folk-sport". Nyzeeländarna älskar sin natur och det gör turisterna också. Under högsäsongen kan det bli riktigt fullt på de mest populära vandringslederna. De flesta som vandrar bor i stugor medan andra bär tält och campar. Det vanligaste är att man går mellan 8-20 km upp till 4-8 timmar per dag. Det finns givetvis också kortare vandringar på under en timme om man inte känner för att göra vandringar som tar flera dagar och ibland också veckor. De mest populära vandringarna är någon av landets nio "Great Walks". All information finns online på Nya Zeelands motsvarighet till Naturvårdsverket (DOC). Här finns information om vandringslederna inklusive detaljerade beskrivningar om terräng, höjder och annat som är bra att känna till

innan man ger sig ut. Här finns också bra råd om hur du ska lägga upp din vandring beroende på hur långt du vill gå varje dag med beräkningar av både kilometer och antal timmar så att man enkelt kan planera sin vandring utefter sin personliga dagsform och kondition. Man behöver inte ta med sig eget tält utan kan alltså välja att övernatta i någon av alla de stugor som finns med jämna mellanrum längs leden man vandrar. Stugorna är rejält byggda och erbjuder en torr plats att vila på och är också utrustade med en vedspis och torkställningar så det är möjligt att torka dina eventuellt våta kläder innan nästa dag. Hyddorna kostar mellan \$ 22- \$ 54 per natt beroende på vandringsled och säsong. Tänk på att boka de mest populära lederna långt i förväg som till exempel Milford Track. Onlinesystemet öppnar för säsongen varje år i juli så titta på Department of Conservations (DOC) webbplats för att försäkra dig om plats. De flesta mindre vandringsledningarna kräver ingen förbokning men du måste köpa till stugplats om du planerar att stanna över natten.

Om du planerar att göra Milford Track under högsäsong är kostnaden drygt \$ 200 + transport som kan tyckas mycket - men tro mig det är värt vartenda öre.

Ett bra sätt att spara pengar är att gå de populära vandringsledningarna strax före eller efter högsäsongen. Då betalar du bara \$ 15/natt och det är också betydligt färre vandrare att trängas med. Det finns några saker som är viktiga att känna till om du ger dig ut under lågsäsong och det är bland annat att ta reda på vilka broar som eventuellt har tagits bort. Den informationen finner du på den lokala webbplatsen under Naturvårdsverket.

på Nya Zeeland

Text & Foto: Åsa Duffy

Överlag finns det några andra saker som man ska tänka på:

- 1 Nya Zeelands varierande landskap skapar en miljö av osäkerhet när det gäller väder. Om du trampar i bergen eller runt Fiordland - var beredd på att det sannolikt kommer regn. Se till att ha med bra ombyte. Jag vandrade i Mt Arthur på Sydön under högsäsong och var dyblöt när jag kom tillbaka från det 1 700 meter höga berget eftersom ett moln med kondens hade svept in över den sista delen av leden. En regnjacka och överdrag för ryggsäcken är ett absolut måste, särskilt om väderprognosen visar på regn. Är det mitt i sommaren så är det bra att ta med sig en regnjacka. Det finns billiga engångsponchos att köpa som inte tar mycket plats men som är bra att ta med. Förbered dig för alla väder – ofta är det nyzeeländska vädret helt oförutsägbart.
- 2 Håll dig på vandringsleden för här finns inga genvägar. Varje år går hundratals turister vilse (även erfarna vandrare), och det händer att vissa inte överlever.
- 3 Gå aldrig ut på en vandring utan att meddela anhöriga och vänner. Lämna gärna en lapp på vindrutan på bilen eller på ditt vandrarhem/boende. Ange när du planerar att vara tillbaka. Detta är ett bra tips om olyckan skulle vara framme.
- 4 Tänk på att använda väl ingångna kängor eller träningsskor. Ha gärna med ett ombyte om du har möjlighet.

- 5 Ta med dig vatten och ett bra energirikt mellanmål som nyzeeländarna kallar "scroggin" - en blandning av nötter, russin, choklad och andra snacks. Den vana vandraren har detta tillgängligt överst i ryggsäcken och det är perfekt när man vill fylla på energinivåerna.

- 6 Populära leder som Abel Tasman Coastal Track, Routeburn eller Milford bör bokas i förväg, speciellt under högsäsongen.

Vill man lyxa till det finns det också flera privata företag som anordnar guidade vandringar till exempel i Milford, Routeburn och Greenstone. Dessa företag ser till att transportera din packning och erbjuder också alla måltider och bekvämt boende, så känner man mer för den varianten så är det mer än värt det.

Det är ingen tvekan om att vandring är en utmaning, men här på Nya Zeeland kan i princip vem som helt oavsett ålder, kondition eller erfarenhet ta del av dessa fantastiska äventyr som det innebär att vandra.

Så missa inte att ge dig uti naturen och njut av vad Nya Zeeland har att erbjuda. ★

Här hittar du mer info om The Nine Great Walks:
www.doc.govt.nz/parks-and-recreation/tracks-and-walks/great-walks www.newzealand.com/int/great-walks

Text & Foto: Lars Wallin

Researrangören Tour Pacific arrangerade lördagen den 25 februari Sveriges första nischade resestämma för destinationerna Australien, Nya Zeeland och Söderhavet. Platsen var Malmös nya och exklusiva mötesplats Clarion Hotell & Konferens Malmö Live centralt beläget på Dag Hammarskjöldsgården 2 inte långt från centralstationen i Malmö.

Tour Pacifics vd Lars Jönsson berättar inför mässan att: "Malmö blir lite varmare, exotiskt och mer Down Under denna dag. Som Sveriges ledande arrangör till dessa länder vill vi inspirera svenskarna att redan på hemmaplan få en känsla för dessa fantastiska resmål. Tillsammans med våra samarbetspartners bjuder vi in till att under en dag få en försmak av vad dessa resmål kan erbjuda, lyssna på föredrag och träffa representanter från turistbyråer och leverantörer. Det finns också möjlighet att boka tid med någon av våra egna reseexperter och planera en framtida resa till något av resmålen".

Mässans storlek var perfekt gällande både sin storlek och publiktillströmning och de blivande resenärerna hann med både föreläsningar och personliga möten med representanter. Att det hela tiden fanns delikat fika att tillgå var en liten men ack så uppskattad detalj bland besökarna.

Att mässan Visit Pacific låg rätt i både tid och rum visar den färskna undersökningen av TNS SIFO via Resia, som nyligen presenterade att Malmöbornas absoluta drömmresa är en så kallad Road Trip i Australien och Nya Zeeland. Undersökningen är baserad på totalt 1 322 intervjuer som utfördes på ett riksrepresentativt urval av kvinnor och män i åldern 18–79 år. Australiska Nyzeeländska Vänkskapsföreningen medverkade med monter där vi presenterade vår förening och föreningstidningen Down Under. Undertecknad var även anlitad att föreläsa om Australiens urbefolkning aboriginerna samt att två gånger uppträda och berätta om instrumentet didgeridu. De utställare och besökare som vi samtalade med lovordade Tour Pacifics initiativ till denna nya nischade resestämma och hoppas på en fortsättning även nästa år då företaget firar 25-årsjubileum. En nischad mässa innebär att de besökare som betalar entreavgift har ett genuint intresse för just Australien, Nya Zeeland och Söderhavet, något som märktes i samtalen med besökarna. De allra flesta var i planeringsstadiet inför stundande resor. Jag kan instämma i undersökningen som nämnts tidigare, det var verkligen många som planerade att hyra husbil och resa runt antingen på Nya Zeeland eller i Australien, vissa både och. Några planerade även in stop-over på någon av öarna i Söderhavet. Jag har själv haft förmånen att besöka några av dessa öar, Tahiti, Moorea och Bora Bora är destinationer som jag varmt kan rekommendera.

Stora scenen

Klockan 11.30 och 15.00 kunde man vid stora scenen ta del av en traditionell kavaceremoni Bula! På Fiji förekommer kavaceremonier vid olika sociala sammankomster och har en lång tradition i det fijiiska samhället. Kavadrycken tillagas och intas under speciella rituella former och är gjord på mald kavarot. Klockan 12.30 och 14.00 var det dags för didgeridoo - traditionella toner och rytmer från Australien med undertecknad. Klockan 13.00 lka mata – Söderhavets gemensamma rätt. Denna fiskrätt anrättad på rå fisk återfinns man på de flesta av söderhavets öar. På Cooköarna heter den Ika Mata, Kokoda på Fiji, Ota Ika på Tonga och Oka I'a på Samoa. På Tahiti är det lokala namnet E'ia ota eller poisson cru på franska. Se den tillagas, provsmaka och lär dig att tillreda denna enkla och supergoda rätt!

I entrébiljetten erbjöd Visit Pacific förutom utställare från Australien, Nya Zeeland och Söderhavet ett omfattande föredragsprogram med cirka 30-tal föredrag på både svenska och engelska. ★

Föreläsningar:

- 10.30 Franska Polynesiens fantastiska övärld **S**
- 10.30 Nya Zeeland – Frihet med bil i ett fantastiskt landskap **E**
- 10.45 Cooköarna – småskaligt och genuint **E**
- 11.00 Regent Cruises lyxiga kryssningar i Oceanien och Asien **E**
- 11.00 Victoria – Upplev det riktiga Australien bortom Melbourne
- 11.30 Livets goda i Australien & Nya Zeeland med vinkännaren Håkan Nilsson **S**
- 11.30 Södra Australiens vilda djurliv och vinodlingar **E**
- 11.45 Rundresor i Australien med svensk färdledare **S**
- 12.00 The Outback - aboriginkultur och nationalparker i Northern Territory **E**
- 12.00 Staffan Heimerson – Sydneys puls och därför är australiensarna som de är **S**
- 12.30 Västra Australien: Orörd natur, milslånga stränder och färgstarka Kimberley **E**
- 12.45 Kryssning i Söderhavet med Paul Gauguin Cruises **S**
- 13.00 Livets goda i Australien & Nya Zeeland med vinkännaren Håkan Nilsson **S**
- 13.00 Samoa - Polynesiens vagga **E**
- 13.30 Tahiti – Polynesisisk skönhet och kultur **E**
- 13.30 Nya Zeeland för livsnjutaren **E**
- 13.45 Staffan Heimerson –Söderhavets upptäckare från James Cook till Marlon Brando **S**
- 14.00 Rundresor på Nya Zeeland med svensk färdledare **S**
- 14.00 Söderhavet och dess okända öar **E**
- 14.30 Papua Nya Guinea – uråldrig kultur och enastående natur **E**
- 14.30 Regent Cruises lyxiga kryssningar i Oceanien **E**
- 14.45 Fiji – enastående övärld med världens gladaste befolkning **E**
- 15.00 Victoria – Upplev det riktiga Australien bortom Melbourne **S**
- 15.00 Cooköarna – småskaligt och genuint **E**
- 15.30 Södra Australiens vilda djurliv och vinodlingar **E**
- 15.30 Aboriginerna – Australiens urbefolkning **S**
- 15.45 Paradisstränder, barriärrev och regnskog - östra Australiens guldkorn **E**
- 16.00 The Outback - aboriginkultur och nationalparker i Northern Territory **E**

FöljandeorganisationerochföretagvarrepresenteradepåVisitPacific2017:

AUSTRALIEN: AAT Kings – Bussarrangör, ATS Pacific – Resebyrå, Crown Hotels – Hotellkedja, Daydream Island Resort & Spa – Hotel, Cayman Villas – Hotel, Tourism Northern Territory – Turistbyrå, Qantas – Flygbolag, South Australia Tourism Commission – Turistbyrå, Thala Beach Nature Reserve – Hotell, Visit Victoria – Turistbyrå. COOK ÖARNA: Cook Islands Tourism – Turistbyrå, Island Hopper Vacation – Resebyrå. FIJI: Likuliku Lagoon Resorts – Hotell, Malolo Island Resort – Hotel, Matamanoa Island Resor – Hotel, Qamea Resort and Spa – Hotell, Tourism Fiji – Turistbyrå, Tropica Island Resort –Hotel, Musket Cove Resort – Hotel, NYA ZEELAND: AAT Kings – Resebyrå, ATS Pacific – Resebyrå, GO Rentals – Hyrbilar. SAMOA: Samoa Tourism Authority – Turistbyrå. TAHITI: Tahiti Tours – Resebyrå, Air Tahiti Nu – Flygbolag, Paul Gauguin Cruises – Kryssningsbolag. VANUATU: Tourism Vanuatu Office – Turistbyrå. PAPUA NYA GUINEA: Papua Nya Guinea Tourism Promotion – Turistbyrå. ÖVRIGA: Emirates – Flygbolag, Regent Seven Seas Cruises – Kryssningsbolag, South Pacific Tourism Organisation – Turistbyrå, Tour Pacific – Researrangör, Australiska Nyzeeländska Vänkskapsföreningen – Förening

www.tourpacific.se/VisitPacific

Text & Foto: Birgitta Eriksson

SPÄNNANDE MÖTEN

Nyss hemkomna från ännu en resa i Australien och Nya Zeeland försöker jag sortera bland alla händelser och minnen. Som tur är kan jag stödja mig på både bilder och dagboksanteckningar. Denna gång valde vi delar vi tidigare inte varit i nordöstra Australien, Lady Elliot Island, sydligaste delen av Sydön inklusive Stewart Island och nordligaste delen av Nordön. Det blev cirka 200 mil i Australien och nästan lika många mil i Nya Zeeland. Även denna gång hade vi förbokat allt så att vi kunde koncentrera oss på att hitta rätt och njuta av det vi såg och upplevde.

Egentligen är det helheten man uppfylls av, minns och vill förmedla till andra. Men det skulle bli alltför mångordigt och tröttsamt för andra än oss själva. Jag väljer därför att koncentrera mig på de minst sagt andäktiga möten vi denna gång fick med tre av jordklotets mer sällsynta äggläggande djur.

Näbbdjur i Broken River

Med start i Port Douglas bilade vi söderut och gjorde avstickare upp i regnskogarna, bland annat Hidden Valley, där man kunnat artbestämma drygt 140 olika fågelarter. Vi såg ett fåtal av dem den korta tid vi var där. Under nästa uppehåll i Eungella National Park såg vi inte bara fåglar utan också det sällsynta och märkliga näbbdjuret (platypus). Bästa tiden att se dem är i skymningen. Då kunde man få se en skymt av dem både från bron över Broken River och från en utsiktsplattform i regnskogen längs floden. Första tecknet var bubblor och sedan kunde man se hela djuret från den anklik-

nande näbben till den bäverformade stjärten när det gick upp till ytan för att andas. Man fick vara minst sagt snabb för att hinna fånga dem på bild. Näbbdjuret lägger ägg, men räknas ändå till däggdjuren. Enligt aboriginsk drömtidslegend föddes det första näbbdjuret efter att en attraktiv ung ank-hona parat sig med en ensam vattenrätta. Ankans avkomma fick sin mors näbb och simhudsfötter och sin fars ben och vackra bruna päls.

I Eungella National Park fanns också ett rikt fågelliv, inte minst högljudda kakaduor. Mesta ljudet upplevde vi dock en natt när vi vaknade av ett öronbedövande ihållande dån. Det hade regnat på kvällen och det ville tydligen traktens grodor fira med en hårdrockskonsert. Även grodor är ju för övrigt ägg- (läs rom-) läggande. Detsamma gäller blodiglar, det vill säga att de lägger ägg, och det fanns gott om dem i regnskogen. Trots långbyxor och myggmedel lyckades en igel suga sig fast på mitt ben. Den hann dock inte få i sig så mycket blod innan jag upptäckte den.

Äggläggande grön havssköldpadda

Under våra dagar på Lady Elliot Island såg vi fram mot att få uppleva korallrevens mångfald, öns fågelliv och förstås sköldpaddor, vuxna eller nykläckta. En hel del av revens många invånare såg vi även om vi inte är snoklare och fågellivet är minst sagt både mångfaldigt och ljudligt. I varje träd och buske finns det fågelbon. En av de mindre arterna, Capricorn silvereye, är endemisk för Stora barriärrevet och den, liksom många av de andra fåglarna, var inte blyga. Runt öns stränder fanns det gott om skyltar som berätt-

i skymning och natt

tade om att det fanns sköldpaddsägg nergrävda i sanden. Det är två arter sköldpaddor som kommer till Lady Elliot Island och lägger sina ägg, Green turtle och Loggerhead sea turtle.

Vår andra natt på ön övervägde vi om vi skulle gå ut i mörkret och se om vi kunde upptäcka några sköldpaddor, äggäckande eller nykläckta. Men vi sköt det framför oss och gick till sängs. Vid 4-tiden vaknade jag dock, upptäckte att det var månsken och väckte min man. Nu behövde vi ju ingen ficklampa för att gå ut på spaning. Vi behövde inte gå särskilt långt längs stranden innan vi mötte en mamma och hennes son som satt och tittade på en sköldpadda. Hon hade precis grävt färdigt och börjat lägga ägg. Tysta och med bara ljuset från kameran kunde vi följa hennes arbete. När alla ägg var på plats följde ett tufft arbete med att skovla igen gropen. Vi följde hennes kamp under mer än två timmar och var lite oroliga för att hon var för utmattad för att orka fullfölja hela proceduren. Men till slut var hon nöjd med övertäckningen och kunde ta sig ner till vattnet, fortfarande med lite sand på ryggskölden. Då hade solen redan kommit en bra bit upp på himlen.

Nya Zeelands nationalfågel

Kiwin är tillsammans med trädorbunkens blad en av symbolerna för Nya Zeeland. Den senare kan man se på många ställen i "vilt" tillstånd, medan kiwin är lättast att se i djurparker. Under vår vistelse på Stewart Island ville vi dock göra ett försök att få se den också i sin naturliga miljö. Vi deltog

därför i en nattlig tur till Little Glory Cove, där det skulle finnas brun kiwi. I ficklampornas nedåtvända sken gick vi längs en stig och lyssnade med spända öron. Före turen hade vi fått lite information om kiwin, dess beteende, anatomi och läten. Det första tecknet på att det fanns kiwi i vår närhet var lockropen från en hane och en hona. Lite senare hördes tydligt prassel bland löven och vi kunde se en kiwi sprätta runt bland löven. Den långa näbben och den tvära bakdelen var inte att ta miste på. Det sista vi såg av den var när den nästan sprang över min mans fötter. Lite senare fick vi närkontakt med ännu en kiwi. Den arbetade länge med att med hjälp av sitt luktsinne och sin långa näbb leta fram föda i marken. Så nu vet vi att kiwin inte bara är en symbol – den finns också i verkligheten.

Pingviner

Pingviner är ju också en sorts fågel som lägger ägg, men som inte kan flyga. Utan att egentligen vara på pingvinspaning kom vi vid några tillfällen i kontakt med några av Nya Zeelands dvärgpingviner. På Stewart Island såg vi dem när de tog sig upp på klipporna på kvällen och i Curio Bay hade vi dem bokstavligen talat under våra fötter. De hade sina bon under golvet i vår studio. Vi såg dem inte, men hörde deras gälla pipande under tidiga morgontimmar. ★

Tomas Couch,
Anders Liljeqvist och
Jonathan Kenna

Margot Garmelius
och den nye ambassadören
Jonathan Kenna

Träff med **AUSTRALIENS AMBASSADÖR** och **AUSSIES IN SWEDEN**

En kväll i början på oktober förra året styrde vi stegen till Hotell Sheraton i Stockholm för att få träffa den nyligen installerade australiensiske ambassadören Jonathan Kenna och en del av de australiensare som bor och jobbar i Stockholm. Text & Foto: Tomas Eisner

Denna löst sammansatta grupp av människor kallar sig "Aussies in Sweden", men är också ett arbetsnamn på en ny organisation som skall arbeta för att skapa en plattform för dels handel mellan Sverige och Australien, dels för ett forum för australiensarna själva att hitta och skapa förutsättningar för kontakter mellan svenska och australiensiska företag.

Ett arbetsnamn som tagits fram för detta är "Australian Business Groups Scandinavia", men man är också inne på att skapa en form av australiensisk handelskammare i Sverige. Vi får se i vilken form som detta sällskap kommer att organisera sig, men detta var i alla fall första steget.

När vi kom dit fick vi kontakt med den person som initierat mötet och som också står bakom mycket av arbetet som lagts ner inför och uppstarten av en framtida organisation av australiensare i Sverige. Han heter Tomas Couch och jobbar på ett företag som heter Beer Hive som sysslar med ölimport och distribution av öl till restauranger och pubar i Sverige. Det är företrädesvis ölmärken och ölsorter från England, Skottland och Italien.

Tomas Couch inledde kvällens möte med att hälsa alla välkomna och speciellt hälsa den nye ambassadören välkommen till Sverige och till kvällens möte. Den nye ambassadören Jonathan Kenna fick sedan en möjlighet att presentera sig själv, vad han har gjort och lite om hur han ser på sitt arbete som ambassadör i Sverige.

Han började med att berätta att han också har ackreditering till Estland, Finland och Lettland, där Australien idag inte har någon egen ambassad eller konsulat. Vidare berättade han att han nu senast kom från ett uppdrag i Australiens huvudstad Canberra, där han jobbade med handelsfrågor mot Indien och den indiska subkontinenten. Han har också arbetat med tobaksfrågor som förhandlare på Trans-Pacific

partnerskapen. Före uppdraget i Canberra var han vice ambassadör i Bangkok men har också haft ett uppdrag för Australiens representation i Världshandelsorganisationen i Genève, Schweiz.

Sedan fick vi lyssna på ett trevligt föredrag av Anders Liljeqvist, Australien Nya Zeelands Vänskapsförenings tidigare ambassadör i Australien. Han berättade om sina erfarenheter som ansvarig för "Swedes in Australia" och alla de olika professionella och sociala nätverk som finns representerade i de större städerna i Australien. De flesta nätverken finns förstås i Sydney och Melbourne och några av de olika nätverk han pratade om var: Svenska ambassaden och konsulatet, Business Sweden, Svensk Australienska Handelskammaren, Svenska Kyrkan men också sin egen organisation Swedes in Australia samt lite mer udda nätverk som SMISK (en social grupp för svenska män i Australien) och Ordenssällskapet Nordlingarna, vars främsta mål är att utveckla och bevara svenska traditioner, seder och bruk, och ge nyinflyttade svenskar i Sydney en möjlighet att träffa ordensmedlemmar som bor där.

Anders berättade en hel del om sin erfarenhet med nätverkande och vad man behöver tänka på när man ska organisera ett nytt nätverk runt sociala och affärsrelaterade frågor. Här har ju Anders lång erfarenhet som han delade med sig av, och det blev många frågor om olika saker. I slutet av hans föredragning tog han upp vår vänskapsförening som exempel och bjöd upp mig på scenen för att jag skulle få en möjlighet att informera alla om vår förening och vad vi har som mål och tankar med vår verksamhet. Det var allt mycket uppskattat och vi har nu en framtida nära koppling till detta nya nätverk av australiensare i Sverige.

Kvällen avslutades sedan med lite allmänt nätverkande där alla fick en chans att närmare lära känna alla närvarande och knyta band inför den kommande etableringen av detta nya australiensiska nätverk. ★

Nyheter & MEDLEMSFÖRMÅNER

Besök vår hemsida www.australien-nyazeeland.se
eller vår Facebook-sida www.facebook.com/ausnzfs
för aktuella föreläsningar, föreningsmöten och evenemang.

Midnight Oil till Sverige

Tisdag 2 Juni Amager Bio, Copenhagen, Denmark ticketmaster.dk
Torsdag 29 Juni Rockefeller Music Hall, Oslo, Norway ticketmaster.no
Lördag 1 Juli Furuviksparken, Gävle, Sweden furuvik.se Tek: 010 708 79 00

Tour Pacific tipsar!

Husbil, frihet & skönhet - Australien och Samoa. Drömmer du om en husbilstsemester i Australien? Den ultimata frihetskänslan, och ett perfekt sätt att både komma nära naturen och många nya vänner på de välutrustade kampingplatserna. Pris från 41 900 kr/person. www.tourpacific.se

Australienresor tipsar!

Nya Zeeland rundresa i husbil. Pris per person när två reser tillsammans: från 30 995 kr. Priset inkluderar: Flyg Stockholm – Nya Zeeland t/r 2 nätter på hotell i Auckland Sightseeingtur i Auckland. 18 dagar/17 nätter Maui husbil inkl försäkringar. Färja mellan Nordön och Sydön.
www.australienresor.se

My Planet tipsar!

Road trip med bil eller husbil. Australien är även ett perfekt resmål för er som vill göra en roadtrip med bil eller husbil. Ni har friheten att låta nyfikenheten styra resan, upplevelserna och tempot. Samtidigt kommer ni nära den australiensiska naturen med alla dess djur. Australien är dessutom ett säkert och enkelt land att resa i. www.myplanet.se

Australien firar stort Abba-jubileum

Det har nu varit 40 år av "Abbamania" i Australien. Sent en kväll den 27 februari 1977 landade ett Qantas-plan med Abba-medlemmarna ombord på Sydneys flygplats. Läs mer på:
www.dn.se/kultur-noje/australien-firar-stort-abba-jubileum

Organisationsmedlemskap

i Vänskapsföreningen Australien/Nya Zeeland

Nu är det möjligt för organisationer, föreningar och olika typer av sammanslutningar att bli medlemmar i Vänskapsföreningen Australien/Nya Zeeland. Organisationsmedlemskapet innebär att organisationen erhåller ett visst antal av medlemstidningen Down Under.

För mer information kontakta ordföranden Erwin Apitzsch
erwin.apitzsch@australien-nyazeeland.se

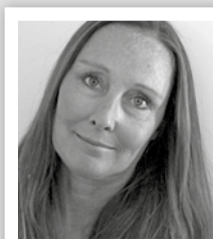
Australiska Nya Zeeländska Vänskapsföreningen

i samarbete med Studieförbundet

Är ni minst tre personer och intresserade av något ämne kopplat till Australien eller Nya Zeeland. Starta en studiecirkel hos vår samarbetspartner Studieförbundet. Kontakta ditt lokala kontor för information om vad ni kan få hjälp med. www.studieforamjandet.se

Swedes in Australia

Idén bakom Swedes In Australia är att hjälpa Australien-intresserade svenskar att förstå hur det funkar att resa och bo i Australien, samt att göra det lättare för Australiensvenskar att hitta och lära känna varandra.
www.swedesinaustralia.com

Åsa Duffy

föreningsambassadör på Nya Zeeland

Vänskapsföreningens ambassadör på plats i Auckland, Nya Zeeland. Som medlem i AUSNZFS kan du ställa frågor till Åsa.
duffy.asa@gmail.com

Vinnare av artikeltävlingen år 2016

Stort grattis till **Karin Lindberg** som vann 2016 års artikeltävling i Down Under. Hennes artikel **Tongariro Alpine Crossing – Vandring i en hobbits fotspår** fick flest röster och hon premieras nu med 1.000:-. Läs artikeln i nr 4 2016.

australien-nyazeeland.se/downunder

Simma med valhajar

Text & Foto: Annica Reid

Under sju veckor sommaren 2015 reste jag och min man Grant runt i Australien. Vi besökte Sydney, Ayers Rock/Alice Springs, Perth, Exmouth, Broome och Cape Leveque. Vi hälsade på familj och vänner, men likt alla våra tidigare resor till Australien utforskade vi även denna gång delar av landet ingen av oss tidigare besökt. Jag har många berättelser från resan, men en av höjdpunkterna var när vi simmade med whalesharks i Exmouth.

Årets första dopp!

Vi flög upp från Perth. En perfekt flygdag med sol och klart väder. Flygresan tog bara 1,5 timmar och vi kunde se kustlinjen och Indiska oceanen hela vägen. Landdelen såg stundtals ganska tom och öde ut inifrån flygplanet, men färgskiftningarna i havet lyste upp som färgade karameller i en glasskål. Wow, så vackert! Väl framme hämtade vi ut bilen vi hyrt och körde på den enda vägen som fanns till motellet där rum var förbeställt. Exmouth fungerade som kommunikationsbas för USAs ubåtar under andra världskriget. Idag bor cirka 2 500 personer i Exmouth som mestadels lever på turismen och då främst dykning och simning med whalesharks.

Och idag är det vår tur! En resa vi talat om att göra och har planerat en längre tid är nu ett faktum. Vår dröm att få möjlighet att se dessa varelser på riktigt. I djurens normala miljö. Inget zoo, ingen inhägnad utan helt i det fria. Det är stort, RIKTIGT STORT!

Klockan ringer tidigt, men idag är det vare sig becksvarmt eller iskallt. Det är sommarvarmt, shortsens är på. Vi gör oss klara och går ut för att vänta in bussen som ska ta oss på turen vi bokat för att få se, simma och snorkla med whalesharks. Efter bussfärden placeras vi i mindre båtar för transporten ut till aktuell whaleshark-adventure-boat. Vi är 20 turister i olika åldrar. Till vår service finns fem personer, alla unga, serviceinriktade och helt underbara människor. Vi peppas med positivitet om vad vi förhoppningsvis kommer att få se. De är otroligt entusiasmerande!

Vi får kaffe och instrueras om utrustningen vi ska använda och delges givetvis om detaljerna kring hur dessa whalesharks lever och hur vi ska bete oss. Det blir mycket information om säkerheten. Med all rätt, det är ju trots allt med vilda djur vi ska simma och det görs på deras villkor. "Aldrig närmare än tre meters avstånd från sidan", "aldrig närmare än fyra från bakfenan", "kommer den mot dig måste du simma bort". Det är dags för första försöket. Arrangören har efter egen så kallad whale spotter plan

letat upp var djuren simmar. Båten kör till aktuellt område. Vi gör oss klara. Det sägs vara runt +25 grader i Indiska oceanen. Vi är 10 personer åt gången som hoppar i. Vår ledare visar vägen. Jag står redo iklädd våtdräkt för första gången i mitt liv, snorkel, goggles och simfötter. Jag är på väg att se whalesharks!

Efter en ganska kort simtur rakt ut och så... där... helt plötsligt uppenbarar sig detta gigantiska men samtidigt otroligt graciösa djur. En val på grund av sin storlek och sina tänder, en haj för sin stjärtfena, sitt sätt att simma och att den inte behöver gå upp till ytan för att få luft som valarna. Den är också ofarlig för oss människor. Visst kan den få oss ur balans om den slår till med stjärtfenan, men det känns ändå tryggt att den inte gillar att smaka på oss! Valhajen simmar vidare och vi följer med så snabbt vi kan. Vi jobbar med att "kicka" våra ben för att hinna med i valhajens fart. Den simmar fort och det är jobbigare än jag först trodde.

Plötsligt får vi order om "stop swimming" och då är stundens upplevelse över. Ett ögonblick som dock varat ganska länge. Hände detta verkligen? Jag känner en obeskrivligt lycklig känsla av att få vara med om detta!

Vi går upp, låter resterande 10 personer bevittna samma osannolika upplevelse och väntar sedan på fler tillfällen. Under tiden njuter vi av att upptäcka och beskåda en hel del delfiner såväl som sköldpaddor. Så coola! Vi ser dem flera gånger under dagen. Vackra, graciösa. Vi sätter oss lite senare på däck och wow... hump back whales simmar upp framför ögonen. En...två...tre...fyra stycken glider upp framför oss! Det känns som om de vet om att vi sitter där för att beskåda dem. En valuppvisning när de kommer upp till ytan, en efter en, blåser ut luft, glider runt och med ett avslutande plask med stjärtfenan försvinner de ner i havets djup igen. Vi ser allt idag.

Under dagen gör vi också fler försök att se whalesharks. Och vi ser dem vid samtliga försök. Guiderna säger till oss att det inte hör till vanligheterna att se så många som vi gör. Men de fortsätter att komma till oss, olika whalesharks i olika storlekar. Och vi njuter, simmar och fotograferar för fullt med vår medhavda undervattenskamera! Idag gick det inte att hålla tårarna tillbaka, för vi känner en omätligt glädje och tacksamhet över att få vara med om allt detta. Vår dröm har gått i upplevelse. ★

I djurens normala miljö.
Inget zoo, ingen inhägnad utan helt i det fria.

Det är stort,
RIKTIGT STORT!

BLI MEDLEM / FÖRMÅNER

Bli medlem i Vänskapsföreningen och utöka dina kunskaper om länderna, inte bara som rese mål, utan också om bland annat kultur, historia, sport, vin, studier, arbete och hur det är att leva i Australien och Nya Zeeland. Det är också ett forum för medlemmarna att dela egna reseupplevelser med andra med samma intresse.

Medlemsförmåner

Som medlem erhåller du förutom vår medlemstidning även förmånen att kunna ställa detaljerade frågor till föreningens ambassadörer. Vi presenterar fler tillfälliga och långvariga förmåner på vår hemsida www.australien-nyazeeland.se

Bli medlem

Inbetalning av 200 SEK till PlusGiro konto 54 81 31-2. Var vänlig ange namn, ev. medlemsnummer och e-postadress. Vi arbetar konstant med att skaffa flera och bättre fördelar för dig som medlem. Utöver medlemstidningen Down Under, hemsidan och deltagande i olika arrangemang runt om i landet, kan du som medlem få en rad olika rabatter hos olika samarbetspartners.

**MEDLEMSKORT
2017**

NAMN:

www.australien-nyazeeland.se

B

Vill du skriva en artikel för **DOWN UNDER?**

Har du rest, studerat, arbetat eller
upplevt något intressant med koppling
till Australien och Nya Zeeland?

Kontakta oss via **www.australien-nyazeeland.se**

